

Največji slovenski dnevnik
- v Zedinjenih državah -
Velja za vse leto ... \$3.50
Za pol leta \$2.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian daily
- in the United States-

Issued every day except Sundays
and Legal Holidays.
50,000 Readers

Telephone: CORTLANDT 4687.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

Telephone: 2876 CORTLANDT.

NO. 284. — ŠTEV. 284.

NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 4, 1918. — SREDA, DECEMBRA, 1918.

VOLUME XXVI. — LETNIK XXVI.

Friderik Viljem

FRIDERIK VILJEM JE ŠE VEDNO NEMŠKI PRESTOLONA-SLEDNIK. — VEDEL JE ŽE NAPREJ ZA PORAZ. — PRI MARNI JE BIL IZID VOJNE ODLOČEN. — NI SI ŽEEL VOJNE. — NAPADI NA VERDUN SO BILI POGREŠEK. — OBČUDUJE WILSONA. — DELAL BO KOT NAVADEN DELAVEC.

Oosterland, Nizozemsko, 3. dec. polago. Pri tretji priliki je bil "Odpovedal se nisem ničemur in moj naskok prve tri dni uspešen. nisem podpisal nikake listine." toda nisem imel potrebne pod-

Tako je odgovoril na vprašanje pore. zastopnika Ass. Press Friderik Viljem. Vedel sem, da je bil naskok na Ljerm Hohenzollern, ki še vedno nosi Verdun pogrešek. Napasti bi morati naslov nemškega prestolonaslednika vzhodno od Verduna, kjer nika, na otoku Wieringen, kjer smo imeli veliko več priliku za je interniran od časa, ko je pri uspehu.

Friderik Viljem je rekel, da je nemški generalni štab napravil mnogo napak, zadnjo v ofenzivi v marec 1918. Ludendorff je bil po njegovem zatrdilu vodilni duševine, Hindenburg je bil samo po imenu poveljnik.

Ludendorff s svojim štabom je vedno podcenjeval moč nasprotnika, ravno tako ni misil, da bo Amerika dala tako vojaško silo, kakor jo je v resnici. Rekel je tudi, da želi spostuje in občuduje predsednika Wilsona, o katerem tudi upa, da bo naklonil pravice nemškemu narodu. Svoja izvajanja je končal z besedami:

"Vsako poniranje naroda, ki steje 70 milijonov duš, bi pustile za seboj željo po maščevanju. Tak narod ne more biti uničen.

Pogoji premirja so zelo strogi in se ne morejo izpolniti, ker so zavezniki vzel velik del prevoznih nervozni.

Poskušal sem nasvetovati generalnemu štabu, da prosi za mir, tudi da smo izgubili vojno. Nas položaj sem smatral brezupnim po bitki ob Marni, katere ne bi bili nikakor izgubili, ako naši šefi generalnega štaba ne bi bili postali ljudi.

Zasedaj je v Nemčiji še vse katoično, toda upam, da se bodo stvari same uredile."

Na vprašanje, kaj smatra za odločilni faktor v vojni, je odgovoril:

"Že v oktobru 1914 sem bil prepičan, da smo izgubili vojno. Nas položaj sem smatral brezupnim po bitki ob Marni, katere ne bi bili nikakor izgubili, ako naši šefi generalnega štaba ne bi bili postali ljudi. O tem imam dokaze."

O razpadu nemške vojaške sile je reklo, da ga je povzročila lokača v notranjosti dežele in tudi vedno naraščajoča moč zavezniških armad, od kar je stopila v vojno Amerika; od tedaj je nemška armada izgubila svoje zaupanje na konečni uspeh.

"Moji vojaki, katere sem ljudi, in s katerimi sem neprehodoma živel in kateri, mislim, dr. sem reči, so me ljubi", so se ju naško borili do konca in če se je bilo tudi nemogoče vstavljati na sprotniku. Miru niso imeli nikdar.

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stališča in v resnici so bili ničeli. Poveljnikom podmorskih čolnov so jih povelja razni častniki, ki se sli predalec. Gleda zračnih napadov in bojanja s podmorskimi čolnimi je reklo:

"Zračni napadi na London in druga mesta ter veliki topovi, ki so se rabili proti Parizu, so bili brez pomena v vojaškega stali

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily)
Owned and published by

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY.

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvzemski nedelj in praznikov.

Za celo leto velja list za Ameriko in za celo leto za mesto New York \$5.00
Canad \$3.50 Za pol leta za mesto New York 3.00
Za pol leta 2.00 Za četr leta za mesto New York 1.50
Za četr leta 1.00 Za inozemstvo za celo leto 6.00

GLAS NARODA

("Voice of the People".)

Issued every day except Sundays and Holidays.

Subscription yearly \$3.50

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.

Denar naj se blagovoli pošljati po — Money Order.

Pri spremembah kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejme bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA"

New York, N. Y.

Telefon: 2876 Cortlandt.

Italjani v pravi luči

Newyorski "Il Progresso Italo-American" je dne 3. decembra objavil naslednji protest proti izvajanjem govornikov na Jugoslovanskem shodu v Amsterdam Opera House:

I Bolscevichi del Jugoslavismo

Quasi contemporaneamente alla celebrazione della vittoria italiana tenutasi al Lexington Theatre, aveva luogo, domenica scorsa, in un altro teatro di New York, nella Amsterdam Opera House, un comizio di Jugoslavi avente per iscopo di contestare all'Italia i diritti di essa sull'Istria e sulla Dalmazia, di protestare, conseguentemente, contro la proclamazione di questi diritti e di lanciare contro la nostra patria, vittoriosa di una nazione formidabile, la minaccia sanguinosa, il ricorso di una nouva strage di San Bartolomeo.

Lo spirito bellicoso dei caporioni di questo meeting potrebbe essere assunto come esemplare dagli scritti eroicomici, ma potrebbe costituire anche un oggetto di analisi par la famiglia degli alienisti.

Leva, infatti, il risc il gesto di questi nani rivestiti dell'armatura del gigante e ci riporta gaiamente la memoria alle assemblee dei ranocchi e dei topi ad ai loro preparativi guerreschi descritti nella Batrachiomachia omerica; questa inoltre un sentimento di profonda piet - questo gesto eroicomico il quale rivela una coscienza di diritti che equivale ad una perfetta incoscienza.

Che cosa possiamo noi rispondere all'ordine del giorno dei Jugoslavi della Amsterdam Opera House, costituente un sillabo pauroso di 5 proposizioni, ora che abbiamo il pensiero e l'anima fresche di una vittoria strepitosa che ha posto l'Italia al livello delle nazioni temibili?

Ecco: noi non vogliamo farei forti delle ragioni del famoso lupo della favola, perché non è caratteristica della stirpe italiana la ingenerosità e la prepotenza verso i deboli. Ci hanno accusato di fini imperialisticci, ma questa leggenda e sfumata colle dichiarazioni di Orlando, coll Patto di Rima e con quella sincera tendenza del nostro governo ad una liberale intesa reciproca.

Noi non vogliamo nemmeno mettere sul tappeto la questione della legittimità dei nostri diritti, perché l'hanno esaurientemente ed equamente discussa i nostri grandi alleati. E l'hanno consacrata nel Patto di Londra.

Noi non vogliamo nemmeno prenderci la cura di indagare se i Jugoslavi della Amsterdam Opera House sieno l'espressione di una volontà schietamente patriottica, o sieno, invece, i rappresentanti di quell'ultimo guizzo dell'umanità essenzialmente austriaca che briga ed intriga ancora per intorbidire acque divenute già limpide, nella vana speranza di far risorgere un cadavere.

Noi diciamo loro soltanto una cosa, e la diciamo coll'autorità di un rappresentante del nostro Governo, l'on. Bevione, che ne fu il promulgatore franco e senza sottintesi nel suo discorso pronunciato al Lexington Theatre nelle celebrazioni della nostra vittoria: il Patto di Londra sarà osservato fino all'estremo suo limite. Se v'è chi vuole contendere colle armi, venga uure, ma noi ricordiamo a questo manipolo di bolscevichi del jugoslavismo in America, a questa gente, che le nostre armi hanno sollevato dalla polvere dell'abiezione e della schiavitù, che per quanto riguarda noi Italiani non si rimetterà di certo la favola della serpe in del contadino, poiché prima che essa, dopo essere tornata al calore della vita par la ardenza del nostro sangue, arrivi a morderci il petto, noi le avremo schiacciate la testa.

Quanto alle offese lanciate da questo manipolo di redenti schiavi ribelli contro no italiani ed all'oltraggio reato, a quanto ci si dice, alla nostra bandiera, domenica, nella sala di un teatro disegnatamente trasformato in corsia di manicomio, noi ricordiamo a costoro che in questo paese la libertà piena e concessa all'unica condizione del rispetto alle leggi, e ci meravigliamo perciò che la violazione di queste leggi sia spinta al punto di offendere l'emblema di una nazione che è legata in alleanza coll'America.

Respingiamo con disprezzo gli insulti rivolti a noi, ma protestiamo energicamente contro l'insulto fatto alla nostra bandiera nazionale, e giuriamo che tale atto, se vero come è stato riferito, non isingura dalla nostra memoria ne da quella dei nostri fratelli in Italia.

V slovenskem prevodu se glasi to:

Jugoslovanski boljševiki

Skoro istočasno s prošlavo italijanske zmage, ki se je vršila v Lexington Theatre, se je vršil in nedelj zvečer v drugem newyorskem gledališču, v Amsterdam Opera House, shod Jugoslovjan, ki je imel namen odrekati Italiji pravico do Istre in Dalmacije ter protestirati vsled tega proti proglašenju te pravice ter vreči naši domovini, zmagoslavni proti strašnemu narodu, v zobe krvavo pretnju, nameč počivotev Šetjernejske noči.

Bovjevitega duha glavnih predstavitev tega zborovanja bi lahko vzeli za uzorec pisci junakovo-komičnih pesmi, a bi lahko tudi predstavljali predmet za analizo od strani družine alienistov (zdravnikov za duševne bolezni).

Dejanski vzbujajo smeh krenje teh pritlikavev, ki so oblečeni in v oralje velikanov ter nam vzbujajo vesele spomine na zborovanja

žab in miši ter na njih vojne priprave kot so opisane v homerski batrachiomahiji (Vojna med žabami in miši). Razven tega pa vzbuja tudi čut globokega sočutja, nameč na kretnja heroično-komična, ki razkriva pojmovanje pravice, enako popoln nevezat.

Kaj moremo odgovoriti na dnevni red Jugoslovjan v Amsterdam Opera House, ki predstavlja mešanico blaznih petih predlogov, sedaj, ko sta nam misel in duša polna velikanske zmage, ki jo postavila Italijo na stališče narodov, katerih se je treba batiti? To je: — Nočemo se poslužiti razlogov slavnega völka v basni, kajti italijanskemu plemenu ni lastna nevelikodušnost ter prepotena proti slabini. Obsodili so nas imperialističnih ciljev, a ta bajka je spuščala v zrak vspričo izjav Orlando, vspričo Rimsko pogodbo ter vspričo one odkritosršne tendence naše vlade z ozirou na liberalen medsebojni sporazum.

Tudi nočemo spravljati na površje vprašanje postavnosti naših pravil, kajti slednjo so na izčrpljiv način negotovili naši veliki zaveznički ter ja posvetili v LONDONSKI POGODOBI.

Tudi nočemo brigati se za to, da bi preiskavali, če so Jugosloviani v Amsterdam Opera House izraz popolne domoljubne volje ali so nasprotni zastopniki onega zadnjega plamenčnika pristno in bistveno avstrijske duše, ki se še vedno briga in intrigira, da skali že izčisene vode v praznem upu, da spravi k življenju mrtvo telo.

Rečemo jim le eno stvar ter jim rečemo z avtoriteto enega izmed zastopnikov naše vlade, on. Bevione, ki je bil njen odkriti glasnik tekom svojega govora v Lexington Theatre ob prilikli proslave naše zmage:

LONDONSKO POGODOBO SE BO IZVRŠILO DO SKRJINIE MEJE.

Če je kdo, ki hoče temu nasprotovati z orožjem, naj le pride, mi opozarjam to skupino jugoslovanskih boljševikov v Ameriki, mi opozarjam te ljudi, katere je naše orožje dvignilo in prahu in srežnja, da se glede nas Italijanov gotovo ne bo ponovila zgodbica kakši in kmetu, kajti predno se bo prvi posrečilo ugrizniti v prsa potem ko se bo vrnila k življenju vsled gorkote naše krv, ji bomo že zdrobili glavo.

Kar se tiče žalitev, katere nam je vrgla v zobe skupina oproščenih upornih sužnjev in kot se poroča, — skrunitve naše zastave v dvorani gledališča, katero se je žalibog izpremenilo v blaznico, opominjamo one, da se daje v tej deželi popolno prostost pod edinim pogojem upoštevanja postav ter se čudimo, da se je gnalo krštitve postave do točke, da se je žalilo zastavo naroda, ki je zaveznički Amerike.

Z zaničevanjem zavračujemo žalitev na naš naslov, vendar pa energično protestiramo proti žaljenju naše zastave ter prisegamo, da ne bo to dejanje, če je resnično kot poročano, izginilo iz našega spomina ter tudi ne onega naših bratov v Italiji.

"Il Progresso".

Naš odgovor

Svoje čitatelje in vse one, ki so dobre volje, opozarjam, naj natančno in pazno prečitajo ta protest ter tudi naša naslednja izjava, katera se tičejo nekaterih posameznosti, ki bi morda kakem posamežniku, ki je manj orientiran, ne padle takoj v potrebitne meri in s potrebo jasnostjo v oči.

Uveljavljamo predvsem, da so Jugoslovani zadnji, ki bi hoteli odrekli Italiji njeni zasluge v sedanji vojni. Jugoslovani so se dejanski veselili vstopa Italije v vojno, kajti vedeli so dobro, da je vstop v moderni, združeni Italiji osvetnik ne le za brezstevilna grobedstva habsburških pandurjev v jugoslovanskem ozemlju, temveč tudi osvetnik za krivice, ki jih je moral trpeti italijanski narod sam iz rok istega trinoga.

Haynau in Gyulay nista bila v Italiji pozabljena.

Jugoslovani pa so od vstopa Italije v vojno naprej gojili neki strah, ki se sedaj žalibog izkazal kot upravičen.

Gotovi krogli v Italiji — gotovo ne razred delaveev in contadov — so si zasajali Veliko Italijo kot si je zasajal nemški kajzer Srednjo Evropo. V Veliko Italijo naj bi se vključilo pokrajine, o katerih ne more noben razumen človek trditi, da so italijanske glede naroda, še z tradicijo.

V svojem ogorčenja polnem protestu pravi "Il Progresso", da so zaveznički vse italijanske zahteve odobrili in posvetili v Londonski pogodbi.

Kot je znano nam vsem, je bila ta slovita Londonska pogodba cenna, za katero je stopila Italija v vojno na strani zaveznikov.

Italija, član trževne, zaveznicke Avstrije in Nemčije, je moral pustiti svoje prejšnje zavezničke, kajti v drugačnem slučaju bi bila odrezana od celega sveta. V Londonski pogodbi, sklenjeni v času, ko je gospodoval še ruski car, ko ni še nihče sanjal, da bodo Združene države kedaj stopile v vojno in že prav posebno ne, da bodo odločilni faktor v celi vojni, se je pripisalo Italiji velik in bistven kos slovenske zemlje, brez katerega kosa je slovenski narod za vedno uničen in izročen počasnemu hiranju in predčasni smrti.

Na to pogodbo se sklicuje "Il Progresso" in poverjenik italijanske vlade, On. Bevione, je baje izjavil, da se bo točke te pogodbe izvršilo do pičice.

Neodkritosršnost protesta v "Il Progresso" pa je razvidna iz pripombe, da je vse sumičenje glede imperialističnih ciljev Italije spuščeno v zrak vspričo izjav Orlando, vspričo RIMSKO POGODOBE in vspričo one odkritosršne tendence italijanske vlade z ozirou na liberalen medsebojni sporazum.

Vprašamo sedaj naše tovaršje pri "Il Progresso", če poznajo najbolj enostavne dolobče za privatno in javno življenje!

Po našem mnenju je pogodba, ki je bila zadnje sklenjena glede istega predmeta, veljavna pred vsako drugo pogodbo sklenjeno pred tem. Seveda je treba vpoštovati dejstvo, da je bila LONDONSKA POGODBA sklenjena z Anglijo, Rusijo in Francijo, dočim so sklenili RIMSKO POGODOBO zastopniki zatiranih avstrijskih narodov. Iz tega vzoča se menda v italijanskih krogih domneva, da Italija lahko menini tebinci razveljavlja RIMSKO POGODOBO, ki ji ne obeta tako kot pa Londonška, sklenjena z državami, ki bodo odločilne pri sklenitvi miru, izvzemši Rusijo.

Opominjamo "Il Progresso" že na dejstvo, da je bila Rimsko pogodba sklenjena v času, ko se je moralna italijanska armada umaknila do Piave in ko je Italija potrebovala zaveznikov v vrstah nezavoljnih avstrijskih vojakov slovenskega izvora.

Londonška pogodba je bila mešetarska pogodba diplomacije starega kova, dočim je bila Rimsko pogodba pak, katerega je sklenila Italija z slovenskimi narodi, zasnovanimi od Avstrije in katerega so slovenski narodi sprejeli "bona fide", v trdnvi veri, da jim bo napomčila pomočjo Italije zora svobode.

Da posega sedaj Italija nazaj po Londonški pogodbi, avtomatično razveljavljeni vsele rimske dogovore, to je ono, kar nas bo li ter nam pogosto polaga na jezik izraze, ki gotovo niso primerni in katere zavračamo pa naj prihajajo iz ustega ali onega.

Italija bo imela v Jugoslovjanah gotovo mirnega soseda in prijatelja, ki pa obenem zahteva, da se a priori vpoštova njegova prava, kajti v drugačnem slučaju bodo ostale za vedno prazne sanje one lepe besede o svetovnem miru, o družini narodov ter bratstvu celega Slovenskega rodu.

Ob vri zmage se je v kupo našega veselja kanilo kapljico gorupa, vendar pa nas obenem tolali zavest, da konečno vedno znaga pravica in resnica in da bosta znagali tudi v zadevi oproščanja in svobode Jugoslovjanega rodu.

Our Answer

We wish to call the attention of our readers and all those who are of good-will to carefully read the above protest and also our deductions therefrom which touch upon certain particulars which would not come before the eyes of those who are not very familiar with the situation.

We wish above all to state that the Jugoslavs are the last ones who would wish to minimize the accomplishments of Italy in the present war. The Jugoslavs, in fact, welcome the entrance of Italy into the war because they knew well that in modern unified Italy rose an avenger not only of the countless atrocities committed by the Habsburgs gendarmes against them in Jugoslav territory but also the avenger of the wrongs which the Italian nation itself had to endure at the hands of the very same tyrant.

Italy does not forget Haynau and Guylay.

But from the time Italy entered into the war the Jugoslavs experienced a fear which unfortunately, at present, seems to have been well-founded. Certain circles in Italy — surely not the working classes and peasants — dreamt of a Great Italy similar to the dream which the German Kaiser dreamt of Middle Europe. In this Great Italy were to be included territories which no sane person can maintain are Italian in nationality, customs and traditions.

In its protest, full of bitterness, the "Progresso" says that the Allies have approved and confirmed all the Italian demands in the Pact of London.

As is generally well known this famous Pact of London was the price of Italy's entrance into the war on the side of the Allies;

Italy a member of the Triple Alliance, an ally of Austria and Germany had to leave her former allies for otherwise she would have been cut-off from the whole World. In the Pact of London which was concluded at a time when the Russian Czar was still in power, at a time when no one dreamt that the United States would ever enter into the war and still less that they would be the deciding factor in the war, Italy was allotted a great and vital part of Slovene territory without which the Slovene nation is forever destroyed and is delivered to a slow and pre-mature death.

The "Progresso" refers to this treaty and that the representative of the Italian Government, Mr. Bevione, is supposed to have said, that this treaty would be carried out to the dot.

The insincerity of the "Progresso's" protest can be seen from the remark that all suspicions of the Imperialistic aims of Italy have evaporated into air in view of the statement of Orlando, in view of the ROME AGREEMENT and in view of the frank tendency of the Italian Government toward a liberal mutual understanding.

We now ask our colleagues of the "Progresso" whether they know the simplest rules of private and public life.

According to our opinion, an agreement which was concluded last on the same subject is the one effective before any other treaty which may have been made previous.

Zadnji Podbiqe Montberthier

Spisal Jean Rameau. — Za "Glas Naroda" priredil J. T.

26

(Nadaljevanje.)

— Ne, ne bom se poročila! — je odvrnila Nina in jezno pogleda očeta. — Lahko me usmrili, če me hočeš, toda ta človek ne bo postal moj mož!

— No, videli bomo, videli.

— Da, videli bomo. — In ti boš morda videl stvari, o katerih se ti sedaj še ni niti ne sanja.

— Kaj hočeš reči s tem?

— Da te bom zapustila, oče, da bom odpotovala v London ter dobila Mihaela, če ne bom prenehala govoriti o tem gospodu Saverne. — Pojd, pojdi! — To je blebetanje.

— Ne, oče, to ni nobene blebetanje. — Ali veš, da sem že enkrat odpotovala? — Odpotovala sem, ko si bil tih v Belgiji.

— Odpotovala? ... Z Mihaelom?

— Da, z Mihaelom. — Le pomiri se. — Daleč nisem prišla, in so me nezavestno priveli domov. Še prej sem omedela, predno sem dospela na postajo. Da pa nisem odpotovala, ni moja krivda. Lahko sreca bi odšla, o tem budi prepričan. Če bi bil Mihael malo manj poseten, bi dobil prazno hišo, če bi se vrnil. — Edino on ni hotel. — To je celo stvar.

Grof je prebledelel in je bil zelo presenečen. Kaj takega ni prisoval do svoje hčere, ki je bila ponavadi tako mirna in tiha. Gledal jo je iz hujšanimi očimi kot da bi je ne poznal. Zdela se mu je kot tuška. Njen glas je bil drugačen kot ponavadi, take odločnosti ni prislikoval od nje.

Ko je Nina izprevidela, kakšen niti so napravile na očeta njene besede, se je porodilo v njenem sreču kesanje.

Položila je roko na sreč ter sklonila glavo rekoč:

— O, oprosti, oprosti! — Jaz sem bila silno nesrečna. Nikoli več te ne bom razčitala, če boš pozabil na gospoda Saverne. — Kaj želiš, oče? — Srečna bi bila, če bi te mogla razveseliti. Vse storim samo s tem človekom se ne morem poročiti. Preveč ga sovražim, da bi bila zmožna kaj takega. — Ne morem, ne morem!

Zatem je začela poljubovati očetu roko ter jo močiti s svojimi solzami.

Oče je pa vprašal:

— Prestrasti si me hotela, kaj ne? — Kaj ne, da nisi pobegnila.

— Ne, ne oče, motiš se! — Vse je res. — Samo-gospo Dupin vprašaj — je odvrnila.

Začel se je izprehajati po sobi ter si je neprestano gladil z roko čelo. Nobene besede ni izpogovoril. Nekaj časa je postal pri oknu, potem je pa molče odšel iz sobe.

O vratnici ni več govoril, pa tudi slike postelje ni več pogledal. Toda po par dneh se mu je tako skrivil hrbot kot osmedesečetnemu starcu in tudi lasje so mu čisto posvetili.

Njegova hči mu je zadala strašen udarec, ko mu je rekla, da se noč pod nobenim pogojem poročiti z gospodom Saverne. Nobene rešitve ni videl več. Pred njim sta stali revščina in sramota, On, ki ni še nikdar misli na bodočnost, se je tresel pred bodočnostjo.

Spomladni, ko je hotel odpotovati, je imel na razpolago še hišo v Alžiru. Tedaj bi bil lahko prodal grad, zavedajoč, da ima kam iti.

Zdaj pa nima ničesar več. Grad je zadolžen čez streho, hiša v Alžiru je zadolžena.

Slednjši je poiskal rešitve pri svoji hčeri. Še enkrat ji je razložil, da ne more drugače rešiti očeta kot če se poroči z gospodom Saverne. Toda hči ni hotela ničesar slišati o tem. Bila je gluha za vse njegove prošnje.

Povedal ji je, da bosta morala v najkrajšem času zapustiti grad in gozd, da bosta morala kot berača po svetu, da bosta zaničevana, da bosta stradala in da ju bo vsak zaničeval.

Toda nji je bilo vseeno. Da, aprila meseca bi bila z veseljem vzele gospoda Saverne, toda odkar se je seznanila z gospodom Valinom, ga ni hotela več poznati.

— Ne, ne morem, ne morem, ne morem — je jokala in na kolennih prsilna očeta, naj ne govoriti več o tem. Saj bi rada, vremi mi oče, toda ne morem. In če me prisiliš do tega, ne boš nič na dobičku. Kajti predno bi zamogla v cerkvi izreči besedico "da", bi umrla. Ne bom se usmrtila sama, toda sreč mi bo počilo. Vremi mi, oče, da bo tako.

Ko je odpotoval Mihael Valin, je začel gospod Saverne zopet hoditi krog gradu. Nini je bil sicer obljubil, da ne bo prišel pred njene oči, dokler ne bo ona izrecno zahtevala, pri tem pa ni zamudil nobene prilike, da bi se ji pokazal.

Imel je nešteto vzrok v izgovorov.

Nekoc je rekel, da se klati po gozdu divji prešiči, katerega mora ustreliti. Drugipot je prišel z neko tekočino in rekel grofu, da je to nova iznajdba. Če se s to tekočino namaže drevje, preneha trohneti.

Gospod Montberthmier ga je vdano poslušal, odpovoril pa ni ničesar. Samo zastopal je včasih.

Kadar koli je tudi prišel gospod Saverne, je je pobegnila Nina v tretje nadstropje ter se zapria v čumnato.

Kadar koli je bila v bližini tega človeka, jo je oblika kurja polt.

Grofu pa nikakor ni šlo v glavo, zakaj je njegova hči taka.

Veliko si sicer ni upal govoriti žnjo, samo včasih ji je rekел:

— Ali ne vidiš, hčerka moja, kako te ljubi Armand! — O, deklica, to bi bil zakonski mož! — Boljšega se ni moreš predstavljati. — Krog prsta bi ga lahko vila. Boš videla, boš videla, še kesala se boš. Zelo kesala.

Toda ona je bila nelzprosna, grof je bil pa vedno bolj obupan Starinarju v Antwerpen je pisal, da ne bo kupil postelje, ker mu ne ugajajo moderne noge. Pristavil je, da bi rad dal par tisočakov, če bi ne bilo na nji ničesar modernega.

In ko je starec pisal to pismo, je jokal. Debele solze so mu padaše na popir in mizo. Zdalo se mu je kot da se za vedno poslavljaj od hajsahabega, kar ima na svetu.

— Kdo bo kupil to postelje? — je premisljeval. — Kdo bo njen srečni lastnik?

Bil je tako ljubosumen kot je ljubosumen fant, kateremu odprejelo dekleta. Skrbela ga je pa tudi njegova ostala zbirka. Solznih čeli je opazoval cerkvene stole, katere mu je podaril gospod Armand, slike, katere je bil nakupil tekem dolgih let, svečnike, omare, skripte.

Kaj se bo zgodilo z vsemi temi stvarmi? Kdo bo užival pri pogledu nanje? Najbrž jih bo kupil kak bogat žid, ter z velikimi čraki oglasil v listih, da se mu je posrečilo dobiti nekaj neprečljivega.

Ne, ne, kaj takega se ne sme zgoditi. — Toda kaj hoče, ker ni nikjer nobenega izhoda.

29. oktobra je bilo grofu Montberthieru jasno, da ne bo mogel naslednjega dne plačati svoje služenčadi.

Ves preplašen je poiskal Nino ter ji potožil. Rotil jo je pri živem Bogu, naj se premisli in naj ne bo tako nespametna. Samo reči ji je treba: Dobro, se bom pa poročila z gospodom Armandom — pa bo vse dobro. Zaenkrat bi pa tudi zadostovalo zastaviti nakit.

Toda deklica ni hotela ničesar slišati o tem.

— Ne morem in ne morem! — je bil njen edini odgovor.

Grof je ves potri odšel ter se odpravil proti Saint-Amandu, hodec obiskati žagarja Cadureja.

Po pretekli dveh ur se je vrnil ves vesel in žarečega obraza.

— Draga Nina, Cadurej je kupil že nek drug grad. Sedaj bolj

nemre izprevidela, da ni nobenega drugega lahoda ter da ti ne kaže

Almanah zastonj!

Vsem svojim prijateljem in vsem onim, ki se poslužujejo naših združil naznamamo, da smo založili vse lekarne z zadostno mnogino Severovih koledarjev. Zahvaljujte ga in dobite ga brezplačno.

Severov Almanah za Slovence

za leto 1919

vsebuje zopet vse običajne podatke o koledarju, življenje in preprečevanje, vremensko napovedovanje, zanimivo čitvo in zdrave šale. Tako združuje informacije z zabavo, vsled česar si vsaka družina želi to malo knjige.

Zahvaljujte ga v lekarni, kjer kupujete Severova zdravila. Ako ga ne morete dobiti, pišite naravnost nam ter nam pošljite tu.

Severov Cold and Grip Tablets), da odpravijo prehlad.

Cena Severovega balzama za pljuča: 25 in 50 cent.

Cena Severova tablet zoper prehlad in influenc: 20 cent.

Severova zdravila se prodajajo povsod pri vseh lekarjih. Ako jih ne morete dobiti pri svojem lekarju, naročite jih pri

W. F. SEVERA CO., CEDAR RAPIDS, IA.

W. F. SEVERA CO., CEDAR RAPIDS, IA.

drugega kot poročiti se z gospodom Saverne. — To je tvoja dolžnost.

— Ne, oče, tega ne smatram za svojo dolžnost.

(Dalje prihodnji)

Vrednost starih čevljev.

Nov izbruh španske influence.

Stari čevlji, katere mečemo na smetišče, imajo precejšnjo vrednost. Namesto se jih v vodi, odstrani vso nesnago, vse žrebje in podštek ter izpremeni usnje v goričko, iz katere se izdeluje zidni papir, zastore itd. Čim finejša je prvotna kakovost usnja, tem boljši je materijal, ki se ga dobije tem potom. Knjigovezi in izdelovalci okvirjev poznavajo tudi vrednost te mase in slednjo se uporablja tudi za izdelovanje streh najbolj luskurijoznih avtomobilov in drugih vozov.

Avstrijakinja v San Franciscu, cal. — Kadar pišete, bodite takoj pošteni, da podpisete svoje imen. Vsak človek, ki meni, da za stopa pravo staličev, bo tudi imel toliko poguma, da se bo podpisal. Veste, da Vam vest ni čista, zato se skrivate za plotom in lajate na minoidoč. Izpreobrnite se, kajti zadnji čas je!

S. L. Silver Springs, N. Y. — "Dolgo ne more tako biti", da tako se govorili naši očetje že davno in zgodilo se je, da ni mogoč več tako biti. — Res je, da žandarjeva beseda več velja kot pa navadnega umrljivega človeka, toda pri volitvah ni imel niti enega glasu, tem manj za 5 kmov.

F. K. Niles, Ohio. — Ako ste dobili pismo, more dobiti Vaše pismo tudi odpošilatelj. Samo pišite, Cenzura je vedno, zato je boljše, ako pišete v angleščini. Če ne obvladate angleščine, povejte svoje misli svojemu prijatelju, ki zna dobro angleščo in Vam bo prestavil.

J. M. Butte, Mont. — Ujetnikom v Italiji morete pisati. — V Nemčini hrailnici ljudje v nekem članku v "Science" pravi major George A. Soper:

— Pri velikih epidemijah, ki gredo v gotovih dajših intervalih preko zemelje se dogajajo povrnilni valovi bolezni v večji ali manjši meri. Če je to resnično, smemo v teku par mesecev pričakovati povratak španske influence. Vsled tega ni nikakor primerno smatrati bolezen kot za dogodek iz preteklosti.

Anton Toman, R. D. 7, Box 22, Johnstown, Pa.

NAZNALILO.

Tužnim sreem naznanjam žalostno vest, da je 12. novembra umrl moj brat

JOHN TOMAN

po kratki in mučni bolezni influenze in pljučnicu v starosti 40 let. Domu je bil z Ribnega pri Blejskem jezeru. V Ameriki je bil 12 let. Tukaj zapušča mene žalujočega brata, ženo in 3 nedorastle stroke, v starem kraju pa očeta, 4 sestre in enega brata, če so še pri življenju.

Anton Toman, R. D. 7, Box 22, Johnstown, Pa.

NAZNALILO IN ZAHVALA.

Tužnim sreem naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znamen, da mi je moja ljubljena žena, oziroma mati 6 nedorastlih otročicev.

ANA MIHEVCA

za vedno v Gospodu zaspala, previden s v. v. zakramenta, dne 20. oktobra.

Prisrno hvalo izrekam Father Tomšiku, ki so nas obiskali v bolnišnici; lepa hvala vsem, ki so nas obiskali v bolezni in ki so nam stregli; iskreno hvalo izrekam mojemu dvemu bratom, ki sta se potrudila za udoben pogreb in sta ranjko spremila k večnemu počitku.

Tebi, nepozabilna soproga in mati, naj večna luč gori! Dolino solz si zapustila in se preselila v večni raj; prestala si zemeljsko trpljenje in večno žila si življene, kjer naj ti večno solnce sijee ter mir in pokoj najti bo!

Žalnjoči ostali:

Jacob Mihevc, soprog. Sophie, Mary, Vida in Annie, hčerke.

Frank in William, sinova.

Forest City, Pa., dne 19. novembra 1918.

ZAHVALA.

Tem potom se iskreno zahvaljujem društvo sv. Jožefa in sv. Vida M. 25 KSKJ., ker sta mi v takem kratkem času izplačala smrtnino po mojem ranjku možu Jožefu Gorenču. Še enkrat lepa hvala! Društvo pa želim najboljše zahvaliti trav nastavljeno pridruženemu

Dr. LORENZ

EDINI SLOVENSKO GOVOREČI ZDRAVNIK

SPEOLJALIST

MOŠKIE BOLEZNI

Moja stroka je zdravstvene skrbljnosti in krančilne bolezni. Jasem že zdravstveni mestni lekar na Priključ